

درخواست سالیوان از گانتز

روزنامه معاریو نوشت: جیک سالیوان، مشاور امنیت ملی آمریکا در دیدار با بنی گانتز، عضو کابینه جنگ رژیم صهیونیستی در واشنگتن خواهان جدول زمانی مشخصی برای پایان جنگ رژیم صهیونیستی در غزه شد. بنی گانتز نیز تأکید کرد: در دیدارهای ما کاملاً هریس، معاون رئیس جمهور آمریکا و جیک سالیوان بر اهمیت تکمیل مأموریت از بین بردن تهدید حماس تأکید کردم. بنی گانتز، عضو کابینه جنگ رژیم صهیونیستی دوشنبه به واشنگتن سفر کرد و با کاملاً هریس، معاون رئیس جمهور آمریکا دیدار کرد. در سایه خشم نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی از گانتز و سفر وی به واشنگتن، نتانیاهو به سفارت تل‌آویو در واشنگتن دستور داد که از دیدارهای گانتز حمایت نکرده و از وی استقبال نکند. همچنین این دستورات به سفارت رژیم صهیونیستی در لندن که گانتز بعد از واشنگتن به آنجا سفر خواهد کرد، داده شده است. گانتز در معرض انتقادات شدیدی از سوی هم‌پیمانان نتانیاهو در ائتلاف حاکم رژیم صهیونیستی قرار گرفته است.

اختلاف در کابینه جنگ نتانیاهو

یک کانال عبری از درگیری لفظی تند بین هرتزی هالوی، رئیس ستاد ارتش اشغالگر و وزرای کابینه بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی خبر داد؛ در حالی که آنها از دستاوردهای ارتش انتقاد کردند و گفتند که حمله زمینی به نوار غزه خوب پیش نمی‌رود. شبکه ۱۲ عبری در گزارشی - عصر دوشنبه - گزارش داد که در جریان جلسه اخیر کابینه درگیری شدیدی بین رئیس ستاد ارتش و وزرای کابینه رخ داد به طوری که هرتزی هالوی را اوارا کرد داد و فریاد کند. این کانال افزود، در اوج این تنش، وزرا به شدت از دستاوردهای ارتش اشغالگر انتقاد کردند و به رئیس ستاد ارتش گفتند که مانور نظامی به اندازه کافی خوب نبود و پیشرفت کند است و موکول کردن (بورش) به فتح به مرحله آخر درست نبود. این کانال اضافه کرد که در این هنگام هالوی صدای خود را بلند کرد و خطاب به وزرا گفت: به شما یادآوری می‌کنم که اصلاً این مانور را نمی‌خواستید و تمایلی به آن نداشتید. اگر ارتش و نهادهای امنیتی برای این کار فشار نمی‌آوردند، ما اصلاً در غزه مانور نمی‌دادیم.

درخواست پاشینیان از اروپا

یک رسانه ارمنستانی خبر داده، نخست‌وزیر این کشور خواستار پیوستن ایران به اتحادیه اروپا شد و تأکید کرد که این اقدام، منافع امنیت ملی ارمنستان را تضمین می‌کند. «نیکول پاشینیان» نخست‌وزیر ارمنستان در جلسه‌ای غیرعلنی با اعضای مجمع ملی این کشور که طی روزهای گذشته برگزار شده است، گفت: ارمنستان باید به اتحادیه اروپا بپیوندد و درخواست برای انجام این کار می‌بایست تا پاییز سال جاری (میلادی) ارائه شود. به ادعای روزنامه هرآپاک، این جلسه در حالی روز جمعه برگزار شد که چند روز پیش از آن پاشینیان به پارلمان رفته و اعضا در جریان نتایج دیدارهای اخیر خود در پاریس و مونیخ قرار داده بود اما کمی بعد اعلام کرد که لازم است یک دیدار دیگر انجام شود. در جلسه غیرعلنی روز جمعه، نه‌تنها نمایندگان فرانسوی حزب کمونیست، بلکه وزرا، دبیر شورای امنیت و اعضای هیئت‌رئیس‌ه‌ حزب حضور داشتند. در دستور کار آن نیز مسائل مربوط به آغاز روند کاندید شدن ارمنستان برای عضویت در اتحادیه اروپا قرار داشت.

ناممکن بود، فراهم شود. در طول یک دهه گذشته، قدرت‌های غربی به دنبال افزایش قدرت و قابلیت‌های نظامی خود در قطب شمال بودند و علاوه بر نگرانی از گسترش فعالیت‌ها و تحرکات نظامی روسیه در شمالگان، اهدافی اقتصادی نیز برای خود تعریف کردند. مجموعه‌ای از ایستگاه‌های رادار هشدار اولیه در آلاسکا، کانادا، گرینلند و نروژ فعالیت می‌کنند. پیشرفته‌ترین هواپیماهای جنگنده نسل پنجم در آلاسکا مستقر هستند و زیردریایی‌های ایالات متحده و کشورهای عضو سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) به‌طور منظم در اطراف و زیر یخ‌های قطبی مأموریت‌هایی را انجام می‌دهند. نیروی دریایی ایالات متحده تعداد ناوشکن‌هایی را که مأموریت گشت‌زنی در قطب شمال را برعهده دارند، از چهار به شش ناوشکن افزایش داده و گشت‌زنی‌های منظم آنها حتی در دریای بارنتس که جزو آب‌های بین‌المللی محسوب می‌شود و روزگاری به حیاط‌خلوت روسیه مشهور بود، ادامه دارد. ایالات متحده در توافقی با نروژ به‌عنوان یکی از اعضای ناتو، تعداد پایگاه‌های نظامی خود را در این کشور افزایش داده است. در سال ۲۰۱۸، ناتو بزرگ‌ترین رزمایش خود را در سال‌های اخیر با نام Trident Juncture در شمال نروژ برگزار کرد که بیش از ۵۰۰۰۰ سرباز در این رزمایش مشارکت داشتند. پس از شروع جنگ اوکراین نیز ناتو با برگزاری رزمایش «واکنش سرد ۲۰۲۲» در شمال نروژ قدرت نظامی خود را به رخ روس‌ها کشید. همه این اتفاقات در شرایطی رخ می‌داد که ایالات متحده از اقدامات روسیه و نظامی‌سازی قطب شمال انتقاد می‌کرد.

از سوی دیگر، روسیه فعالیت‌های نظامی مهمی در شبه‌جزیره استراتژیک کولا دارد. براساس گزارش واشنگتن‌پست، روس‌ها در این منطقه موشک‌های بالستیک مستقر کرده‌اند و بخشی از کلاهک‌های هسته‌ای آن‌ها در این منطقه انبار شده است. اضافه شدن سوئد و فنلاند به ناتو، به این ائتلاف امکان می‌دهد نظارت بیشتر و دقیق‌تری بر فعالیت‌های روسیه در آنجا داشته باشند. البته این موضوع ریسک افزایش تنش را نیز بالاتر می‌برد. ناظران از شمالگان به‌عنوان نمونه خوبی از همکاری ناتو و روسیه نام می‌برند اما این نگرانی وجود دارد که در آینده مسائل امنیتی و تنش‌ها بر همکاری‌ها سایه بیندازد. این نگرانی پس از شروع جنگ اوکراین به‌طور فزاینده‌ای تشدید شد.

دو برابر شدن مرز زمینی ناتو و روسیه

تا پیش از پیوستن فنلاند به ناتو، طول مرز مشترک روسیه با ۵ کشور عضو ناتو ۱۲۱۵ کیلومتر (۷۵۵ مایل) بود اما از آوریل ۲۰۲۳ با رسمیت یافتن عضویت فنلاند در این ائتلاف، مرز مشترک روسیه و ناتو ۱۳۴۰ کیلومتر (۸۳۰ مایل) افزایش یافت و به ۲۵۵۵ کیلومتر رسید. این مسئله به مانند شمشیری دولبه است. از یک سو خطری برای روسیه محسوب می‌شود و روسیه را در برابر حمله زمینی احتمالی ناتو آسیب‌پذیرتر از گذشته می‌کند و از سوی دیگر، کار ناتو برای دفاع در برابر حمله احتمالی روسیه سخت‌تر خواهد شد. همچنین فنلاندی‌ها به‌خوبی به‌تأیید اتحاد جماهیر شوروی به کشورشان در ۳۰ نوامبر ۱۹۳۹ یعنی ۳ ماه پس از آغاز جنگ جهانی دوم را به یاد می‌آورند. کریستینا فلورنا، استاد تاریخ در دانشگاه کرنل می‌نویسد: «روابط فنلاند و روسیه بر پایه یک بی‌اعتمادی عمیق و تاریخی بنا شده است.»

در میان کشورهایی که سهم یا منافع در شمالگان داشتند شدت گرفت. آنها حتی پیش از آغاز جنگ اوکراین، دریافته بودند که روسیه زمانی که احساس کند از قدرت کافی برخوردار است، توجهی به هنجارهای بین‌المللی نخواهد داشت و در استفاده از زور برای رسیدن به اهداف خود تردید نخواهد کرد.

روس‌ها دلایل قابل توجه و استراتژیکی نیز برای حضور در آرکتیک (شمالگان) دارند. روسیه به‌عنوان وسیع‌ترین کشور جهان که ۱۱ منطقه زمانی در درون مرزهایش وجود دارد، به‌خوبی دریافته است که پدیده تغییرات آب‌وهوایی و مسئله آب شدن یخ‌های قطب شمال در آینده‌ای نه‌چندان بلندمدت باعث می‌شود ۲۴ هزار کیلومتر از مرزهای شمالی این کشور، مانع طبیعی و استراتژیکی را که در طول تاریخ وظیفه جلوگیری از ورود مهاجمان احتمالی را برعهده داشت، بدون محافظت باقی بماند و همین امر مسکو را به احداث پایگاه‌های نظامی در شمالگان و داشته است. مجمع‌الجزایر فرانز جوزف در قطب شمال که نام آن از روی نام یکی از پادشاهان امپراطوری اتریش-مجارستان برداشته شده، تا چند سال پیش به دلیل سرمای زیاد و غیرقابل تحمل خالی از سکنه بود و حیوانات قطبی در آن به زندگی می‌پرداختند اما این منطقه نیز از گرمایش زمین در امان نبوده و همین امر موجب شده تا به مرور همه چیز تغییر کند. تغییرات اقلیمی که بروز و ظهور آن در قطب‌ها بیش از هر جای دیگری از کره زمین محسوس است، سبب شده تا بخش زیادی از یخ‌های قطبی آب شده و امکان کشتیرانی در برخی مناطق قطب شمال که پیش از این

هسته بی طرفی

مزایایی برای این ائتلاف دارد؟

از زیبایی‌ها با واقعیت‌های میدانی فاصله دارند اما این مسئله خطر بزرگی که این سه کشور را تهدید می‌کند، زیر سوال نمی‌برد و در چنین وضعیتی، اضافه شدن سوئد و فنلاند به ناتو و پایان سیاست بی‌طرفی آن‌ها شبیه به یک چتر حمایتی بر سر این سه کشور است که راه را برای حمایت از آن‌ها در مواقع خطر باز می‌کند.

اندرو دورمان، در اندیشکده چتم هاوس می‌نویسد: «برخلاف بسیاری از کشورها که در جنگ سرد یا پس از آن به ناتو پیوستند، سوئد ارتشی بسیار قدرتمند دارد که در عرصه تکنولوژی هم پیش‌تاز است. جنگنده‌های نسل چهارم گرپین در نیروی هوایی، تانک‌های لئوپارد ۲ در نیروی زمینی و زیردریایی‌های کلاس گاتلند باعث شده‌اند ارتش سوئد در هوا، زمین و دریا ارتشی مجهز و آماده باشد.» به نوشته او وضعیت جغرافیایی سوئد نیز مزیت‌های بسیاری برای ناتو دارد چراکه در یک جنگ احتمالی می‌تواند به هاب پشتیبانی و ترانزیت برای نروژ و فنلاند به‌عنوان دیگر اعضای ناتو تبدیل شود. این کشور هم‌زمان یک آلترناتیو بسیار مهم برای دسترسی به منطقه بالتیک به حساب می‌آید زیرا دیگر کشورهای بالتیک که در همسایگی روسیه و بلاروس قرار دارند می‌توانند در روزهای آغازین یک جنگ احتمالی علیه روسیه، تحت تأثیر حمله روس‌ها قرار بگیرند و دسترسی‌ها به بالتیک مسدود یا بسیار محدود شود.

دروازه‌های جدید به شمالگان

پیوستن سوئد و فنلاند به ناتو به معنای افزایش حضور و فعالیت‌های ناتو در شمالگان است. سوئد و فنلاند به همراه روسیه، کانادا، دانمارک، ایسلند، نروژ و ایالات متحده از جمله اعضای شورای شمالگان به شمار می‌روند و با پیوستن آن‌ها به ناتو، سیاست‌های امنیتی در قطب شمال براساس دستورکار موردنظر ناتو می‌تواند دنبال شود. روسیه از مدت‌ها پیش و در پی نگرانی‌های گسترده از تهدیدهای آینده، حضور جدی نظامی در شمالگان را به‌عنوان یک هدف مهم تعریف کرده و با جدیت در راستای دستیابی به این هدف تلاش می‌کند. فعالیت‌های نظامی روسیه و پیش‌تر اتحاد جماهیر شوروی در شمالگان به دهه‌ها قبل بازمی‌گردد اما از سال ۲۰۱۴ به این سو و پس از اشغال شبه‌جزیره کریمه از سوی روس‌ها، کشورهای همسایه روسیه به‌شدت نسبت به اقدامات نظامی این کشور حساس شدند. در سال ۲۰۱۵، زمانی که در یک رژه نظامی در مسکو، یک واحد از نیروهای مسلح روسیه شامل نفربرهای مناسب برای مناطقی با آب و هوای بسیار سرد و خودروهای نظامی که به منظور انتقال سریع نیروها در مناطق صعب‌العبور در زمستان طراحی شده بود، نگرانی

